

sterier. Fremsættelsesdagen er angivet med dato, for så vidt angår de forslag, der ønskes gennemført inden for det halvår, hvori de fremsættes, og ellers med måned.

Fortegnelserne udsendes ikke i revideret udgave, men suppleres dog i et vist omfang officielt af regeringsmeddelelser, f.eks. under budgetdebatten, om yderligere forslag. Herudover er der løbende kontakt (morgenmøder) mellem Kammarkansliet og Regeringskansliet om ændringer i fortegnelserne. Men den primære oplysningskilde er dog kontakten mellem fagudvalg og fagministerier.

Af 234 regeringsforslag i 1997/98 blev 102 fremsat til den angivne tid, 57 fremsattes for sent, der fremsattes 22 ikke annoncerede forslag, og 53 annoncerede forslag fremsattes ikke. Denne fejlmargen er for nedadgående.

4) Lovbehandlingen i parlamentet

Propositionerne fremsættes som nævnt løbende gennem hele året.

Hovedparten af motionerne fremsættes i den almäna motionstid (i september og oktober) uafhængigt af konkrete propositioner. Resten fremsættes inden for 15 dage efter fremsættelsen af et regeringsforslag som en form for ændringsforslag til dette. Efter fremsættelsen af en proposition henvises den til en behandling i et udvalg. Under denne remisbehandling kan forslaget drøftes i hovedtræk, men bliver det i praksis næsten aldrig. Efter udvalgsbehandlingen undergives forslaget én behandling i salen. Ændringsforslag/ønsker fra regeringen forekommer aldrig. Hvis der under udvalgsbehandlingen viser sig flertal for en anden udformning af forslaget, indstiller udvalget et nyt forslag til vedtagelse. Under plenumbehandlingen stemmes om de forskellige reservationer og modifikationer. Det hænder, at en plenumbehandling må afbrydes og forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

5) Planlægningen

Det er Riksdagens Talmann, der sammen med Tallmannskonferensen planlægger arbejdet og godkender de ärendepåner, der udarbejdes i Kammarkansliet.

Som udgangspunkt er høstsamlingen reserveret til budgetbehandlingen og vårsamlingen til behandling af forslag.

Interpellationer (250 årligt a ca. 30 minutter med frist på 14 dage, der dog ofte fraviges efter

aftale med forespørgeren), den ugentlige spørgetid (hvor der er indført en halvårsplan for ministrenes (ca. 5 pr. gang) og statsministerens månedlige deltagelse), aktuelle debatter (der gennemføres efter forslag fra grupperne med ca. 14 dages varsel), information fra regeringen (dvs. en kort redegørelse fra regeringen med nogle få dages varsel, hvori der gives oplysninger om f.eks. det på et ministermøde eller et EU-rådsmøde passerede og med mulighed for, at hver gruppe meget kort kommenterer), aktuelle debatter ca. en gang om ugen, partiledersdebatter m.m. udgør en så stor del af arbejdet i plenum, at arbejdet med behandling af lovforslag normalt begrænses til 2 dage om ugen.

Da behandlingen i plenum som nævnt sker efter udvalgsbehandlingen, gennemføres udfyldningen på grundlag af udvalgenes planer.

Udvalgene får følgende input til gennemførelse af plan for udvalgsarbejdet

- under den almäna motionstid i efteråret henvises et større antal motioner til udvalgene – for nogle udvalgs vedkommende adskillige hundreder. Der udarbejdes en liste herover opstillet i emner.
- Regeringen afgiver de to årlige fortegnelser over kommende forslag.
- Regeringen annoncerer herudover, f.eks. under finanslovsdebatten, at der vil komme yderligere forslag.

På denne baggrund udarbejder hvert udvalgs-kansli en "ärendelista", der løbende konfereres med ministerier og andre udvalg. Der udarbejdes et egentligt plandokument.

Hvert forslag behandles mindst tre gange i udvalget efter fremsættelsen og udløbet af den specielle motionstid på 14 dage. Først behandles sekretariatsoversigter over propositionen og tilknyttede motioner. På baggrund af de herved fremkomne indstillinger drøftes et udkast til betænkning med diverse reservationer og modifikationer. På det tredje møde afgives betænkning. Ønskes der indhentet nærmere information til belysning af forslaget, sker det ved at invitere organisationer og de (af regeringen) uafhængige styrelser. Normalt betragtes det dog som udvalgskansliernes opgave at sikre det saglige indhold i betænkningerne. Der er en uformel kontakt mellem udvalgskansliet og de sagkyndige i forvaltningsværkerne.